

عبدالجبار شیدپوره

نشاط زندگی

۱۰ افق زندگی

۱۱ زندگی و روانشناسی

۱۲ شجاعت اخلاقی

بستان شرودت زندگی، همه‌مادر محظوظ خود دوستی داریم، وقتی سیای رسان آنان را ازدم هر کناره، روحیات هر یک را بررسی می‌نماییم چنین بستان برآورده کرد که سیاری از آنان دلخوش از زندگی ندارند، نگران و هضطرب بوده عالمی از قم و آنده هدیه‌گردا اگرچه جهراً آنان، راحاطه نموده‌اند، بعای حق و امید درخواسته نمایند در آنان دارم یافته، همیشه از روزگار وزندگی شکو و نامیکنند، در بر این عده اگرده بگرایم چو دارند کی غریبی و نشاط از جهراً آنان نمایان است، امید بالینه مشکلات زندگی را درگاهشان گواه اگرده، کوچکترین خلل در عزم و اراده آنان وارد نمایند، بهشواری ای زندگی لیشندزده، باقی‌الیار باستقبال مشکلات پیر و ند، بیچاره ایسی فریادگی روح فعالیت و شتکار در آنان وجود داشته، از هر نوع تبلیغ و سخن گزین انتقدند، بدر اخوند با تعلیمات ممتاز و خونسردی خود را حفظ کرده، با احتیاط در این عده بختی مشکلات پیر و ند، دیامان را سخن گزندگی نمایانند که در این راسته، درین خوردگاه نامیکرات هیچ نوع تزلیلی بخود دارند، برای این عده در دورنمای زندگی شله شاریکی وجود ندارد.

علی علیه السلام درباره این افراد می‌گوییم: «قد احیاعقله و ایمات نفشه حتی دقیق‌تر و لطف غلیظه قابان له الطریق و سلطک یه السبیل»، (۱) یعنی مرد

(۱) نهج البلاغه خطبه ۲۱۰

با ایمان عمل و خرد را ذننه کرده نهش شود امیر اند و بعد خشندگی و نوره راه یافته است، اقلام‌های بزرگترین قیلوگرمی‌هایی بس از عمر ایه کناره اند و نهش شده و بده که در تمام شفون زندگی آنچه استحقاق تکرانی و تشوش را داشته باشد هرگز وجود ندارد اگر این سخن را آنکه جماله آمیز قرآن کتبیم بدون خود بده بیشتر مشکلات را ایه، افکار و روحیات نارسانی خود انسانها است، و این خود افراده که در محیط دینی ای خود چشمی سوزان بنامی گفتند، و گردد سر اسرار زندگی بجز لطف و زیبائی و نشاط بجز دیگری وجود ندارد.

بر خی کمان می‌کنند که قیچه‌های زندگی بیتواند خوش و سعادت را برای آنان فراموشاد، ولی واقعیت زندگی برای آنان مدل می‌سازد که در اشتیاد بوده، و تا گذون درین اتفاقه‌ای که نشاط زندگی در گروه و جمیع انسان است، اگر در «جهیزیه‌داخال اخلاقی» از قبیل شهوت و حررض و حسد ریشه کن کرده زندگی در چشم نهانه لذت بخش بوده، همانند بیهشت بربن گذاه «لیسب خواهد بود»، بنابراین افق زندگی همیشه در خشان است، و این انسانها هستند که با هوا اپرسته و آزو درین آنرا خیر و نثار می‌سازند.

ناکنند پیدا کنند که مقاوره ایست که در مجهذ زندگی، هیچ نوع مشکل و خود ندارد و چو خیلی از اینکه همیشه برووقی بیل و در صای افراد با نشاط بیگردد، بلکه مخصوص اینست که این عده بای برخوده باشکلات، خونسردی خود را حفظ نموده، با دوران‌دیده و سرم مشکلات را حل می‌نمایند، و در گره گشایی حل‌خواهان شده‌اند، با افکار خام و پیچه بر میزان آن‌ها افرایند، چه دره‌وارد می‌سازند، موضعات سیار گوچکی، در اثر شتاب‌گیر و حاضر آن‌ها باشند و بجهوده و شهادت که باین‌ژو دمی‌گردند که این‌ها نمی‌توان جمل آن موافق گشت، و حال آنکه افرادی که نهاده بیرون گذرن مسائل زندگی را، بادوراندیش و باشکار جعل شده، و گردها را از پیکنک‌ها باز مینمایند، بدون اینکه متأثر روحی خود را ازدست داده باشند.

زندگی و روانشناسی

با بدکاری کتبیم که دشوار می‌گذرد که باین‌ژو دمی‌گردند که این‌ها نمی‌توان جمل آن موافق گشت، شدت آن افزایش دهیم، لئن با این دشوار مواردی همیشیم که باین‌ژو این‌ها حل‌نها نیم، بدون اینکه بمشکلات زمان و مکان، و امکانات شخص را در نظر گرفته، آسان‌ترین راه را انتخاب شده باشد شجاعت اخلاقی در انجام آن ترازی را بخود راه نمی‌یم، در مواردی باید مشکل را با روح گذشت حل و فصل کرد.

از همه افراد نیتوان یکنوع انتظار داشت، باشد که زوافشناس بود، همه موضعات را از دریچه صالح و منافع شخوص نماید سنجید، باید در برخی از موارد خود را اجرا افراد بگذارند، در چنین صورتی آشکار میگردد اگر «ماهم بحاجت آن بودم از انتخاب طرز تفکر، شان گزیری نداشتم». در برخی از موارد عامل ناداشتهای معمول تو قاعات فوق العاده است که ما از دیگر آن داریم، و همین اختلافات بین او غریب نمایند، سبب لوحش و ناراحتی، و در نتیجه باعث بروز دشمنی‌ها و کینه‌ها می‌گردند.

شجاعت اخلاقی

بزرگترین اشتباہی که ما از زندگی روزمر خود منکر پیشوند، اینست که نسبت خود را ذیحق دانسته، حاضر نیستم در هیچ موردی گذاشته، و اشتباہ را متوجه خواهیم داشت، و حال آنکه بدون افرادی در زبانه روز بیشتر افکار و کردارها عاری از انتقاص و اشتباہ نمیباشد، افراد بر جسته و ممتاز کسانی هستند که باصر احته هر چه تعبیری از اشتباہات خود اتفاق نمی‌سازند، و این روحیه حکایت از رشد و حی آنان مینماید، و حال آنکه بزرگتر آن سرپوشی روی اشتباہات خود گذاشته باشند و سیله دچار اشتباہات بزرگتری نمیگردند.

قطالعه تاریخی این واقعیت را آشکار می‌سازد که بزرگترین شخصیت‌های جهان، هیچگاه از اظهار اشتباہ خود؛ خود داری نمی‌گردد اند؛ و بجز این زدن بر بعض و کیم و دشمنی باشد اعتماد شجاعانه، دوست‌و هبکار سیمین پیدا می‌گردد اند.

این شیوه که از منذکرین بزرگ‌گذاشته حاضر شمار می‌آید، باز ها صریح‌ترسته است که نصف نتایج افکارش، پس از مدتی که با آنها را جویی کرده؛ متوجه شده که خطأ و اشتباه بوده است.

در خاتمه باید خاطر نشان ساخت که بسیاری از همه موضعات حریق، تعادل روحی را بهم زده، لفت و نشاط از زندگی را از ماسبه نمایند، و برای چون زندگی کردن، ناچاریم همین امور چیزی را با اهتمام بشتری مراجعت نماییم.